

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਰੈਵੇਨਿਊ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ (ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ) ਨੰ. 275

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 31(4) ਅਤੇ 35— ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੱਦ - ਕੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਫਰਮ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ- ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਭਾਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਵੇ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ, ਕੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਆਰਟੀਕਲ 226

ਆਰ.ਪੀ., ਐਨ.ਐਲ., ਏ.ਡੀ. ਅਤੇ ਐਚ.ਐਲ. ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ। 1941 ਵਿੱਚ ਭਰਾ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਆਰ.ਪੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਲ. ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫਰਮ ਆਰ.ਪੀ.ਐਨ.ਐਲ.ਏ.ਡੀ. ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਐੱਚ.ਐੱਲ ਨੇ ਐੱਲ. ਏ.ਡੀ. ਆਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਬਣਾਈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਵਿੱਚ 31 ਜਨਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 24 ਜੁਲਾਈ 1950 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰ.ਪੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਲ. ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 1 ਜੁਲਾਈ 1951 ਨੂੰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। 13 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ.ਓ. ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ

31(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਆਰ.ਪੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਲ. ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਵਾਂਗ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਧਾਰ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਾਰਟਨਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਮਾਰਚ 1957 ਤੱਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35 (1) ਧਾਰਾ 35 (5) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਦਿਲਚਸਪ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(4) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਦਾਮਸ, ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮਨਾਹੀ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜੋ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਕਵੇਂ ਸਮਝੇ।

ਸੀ.ਐਲ. ਅਗਰਵਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

ਆਰਡਰ

ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ। ਲਖਪਤ ਰਾਏ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਨੰਦ ਲਾਲ, ਅਰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਈ ਨੇ ਮੋਗਾ ਮੰਡੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। 1941 ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਭਰਾ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਫਿਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੋਗਾ ਵਿਖੇ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ। ਅਰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਲਖਪਤ ਰਾਏ-ਅਰਜਨ ਦਾਸ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਰਮ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਤਲਵੰਡੀ ਵਿਖੇ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਫਰਮ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ 31 ਜਨਵਰੀ, 1947 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 24 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ

ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ 7 ਜੁਲਾਈ, 1951 ਨੂੰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਿਟਰਨ ਭਰੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਫਰਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26-ਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ 13 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਫਰਮ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ 22,058 ਰੁਪਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 11,029 ਰੁਪਏ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਹਰੇਕ ਭਰਾ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ 165 ਰੁਪਏ (ਘਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ) ਅਤੇ 11,029 ਰੁਪਏ (ਫਰਮ ਤੋਂ ਲਾਭ ਦਾ ਹਿੱਸਾ) ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ, ਇਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 11,194 ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਟੈਕਸ 15 ਸਤੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 13 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 31(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਫਿਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਧਾਰਾ 35 ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਫਰਮ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 23(5)(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਮ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39(1) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31(4) ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਮਾਲੀਆ ਨਵੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(5) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 31(4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 30(1) ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 31(4) ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 31(4) ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਫਰਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(4) ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਫਰਮ ਦੀ ਉਸ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਇਸ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਹੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 31(4) ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 35(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ 1953 ਦੇ ਐਕਟ XXV ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 24 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ- ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(2) ਅਧੀਨ 1953 ਦੇ ਐਕਟ XXV ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਐਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 31(4) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 35(1) ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: -

“35(5) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੰਮਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31, ਸੈਕਸ਼ਨ 33, ਸੈਕਸ਼ਨ 33-ਏ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਜਾਂ ਵਾਧੇ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 33-ਬੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਜਾਂ 66-ਏ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਉਪਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਗਲਤੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਧਾਰ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਮਾਰਚ 1957 ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਮਿਤ ਮਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਾਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1953 ਦਾ ਐਕਟ XXV 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਗਲਤੀ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 35(5) ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ, 13 ਮਾਰਚ, 1953। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਕੇ 1953

ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 35(1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 35(5) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕੀ ਵੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਧਾਰਾ 35(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35(5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35(1) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 35(5) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (4) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ।

ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ 100 ਰੁਪਏ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਾਜਨ ਚੁੱਘ, ਅਨੁਵਾਦਕ